

هو الابهی - ای مشتعل به نار محبت الله از قرار نامه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۴۷

هو الابهی

ای مشتعل به نار محبت الله از قرار نامه آن جناب عازم بیت الله العتیق شده‌اید و به زیارت بعضی مواقع مقدسه مشرف خواهید شد. یک زمانی نفحات مقدسه الهیه آن خطه و دیار را معطر نموده و ندای جمال محمدی از جوانب و اطراف ارض حجاز بلند بود و آن نیر هدی از آن مطلع بطحاء طلوع فرموده بودند و موائد سمائی نازل بود لکن در آن زمان آن اقوام جمعاً بر اذیت آن حضرت قیام نمودند. دندان مبارکش را شکستند و پاشنه پای مبارکش را بسی سنگ زدند که خون جاری شد و در کوچه و بازار سخریه و استهزا می نمودند. در آیه مبارکه حکایت می فرماید و اذا رأوک ان یتخذوک الّا هزوا هذا الذی بعثه الله رسولاً. خاک بر سر مبارکش می ریختند و در راهش خار می انداختند و شب‌ها به جهت سفک دم مطهرش مشورت می نمودند. یکی اقتری علی الله ام به جنّه می گفت و دیگری بل قالوا اضغاث احلام بل هو شاعر بل اقتراه فلیأتنا بآیه کما ارسل الّا ولون می راند. یکی زبان به طعن می گشود و دیگری سهام شتم و لعن رمی می نمود. کار به درجه‌ای در مکه بر حضرت سخت شد که نیم شب از دست اعدا به مدینه فرار فرمودند. با وجود این دست برداشتند هر روز لشکری کشیدند و صف جنگی بیاراستند و دوستان الهی را شهید نمودند. این تفصیل جمیع در قرآن مذکور است. حال از صد هزار فرسنگ به زیارت آن آستان می دوند و لبیک گویان ولوله در آن بیابان می اندازند اما در یوم ظهورش منکر و مغرض بودند. حال اهل مکه به مجاورت افتخار می نمایند. اینست شأن مردم. تا جمال محمدی روحی له الفداء ظاهر بودند از دست اعراض و انکار این خلق چه کشیدند. حال به تراب منسوب به آن روح

ORIGINAL

AUDIO

پاک افتخار می‌نمایند و من حیث لا یسعر حرکاتی می‌نمایند، ابداً ملتفت نیستند که در درگاه کیست که تضرع و زاری می‌نمایند. باری شما چون عارف به شأن و مقام و قدر و عظمت و بزرگواری آن حضرت هستید باید در نهایت خضوع و خشوع آن مواقع مقدّسه را زیارت نمائید و از خدا بطلبید که نفعه معطره آن حدیقه تقدیس الهی را از آن اراضی استشمام نمائید. اگر چنانچه به خوشی و حکمت میسر شد که به این ارض مشرف شوید خیلی موافق و اگر موانع حاصل شد و محذور پیدا گشت ما بالتّیابه از شما زیارت خواهیم نمود. در هر جا هستی مؤید به حفظ و حمایت حضرت احدیت باش و البهاء علیک. ع ع